

ALKOTMANYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01949-0/2020	
Alkotmánybíróság részére Tárgy: Alkotmányjogi panasz iránti indítvány	
Érkezett: 2020 NOV 19.	
Debrecei Járásbíróság útján	Kezelőiroda:
Példány: 4	Melléklet: 31 db

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Az ügy száma: 2ph15/16	
Érkezett: 2020 NOV 05.	
Pld:	Mell: db. Leróva ill: db.
Az írat elektronikus iratról készített másolat. P. Iroda	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, dr. Biczó László ügyvéd

mint
mellékelten
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslati lehetőségek kimerítése után és a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Álláspontunk szerint a Debreceni Járásbíróság 56.P.20.415/2016/64. számon hozott ítélete, a Debreceni Törvényszék 2.Pf.20.164/2019/5. számon hozott ítélete, valamint a Kúria Pfv.I.21.044/2019/12. szám alatt hozott ítélete sérti az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogot, ezért kérjük, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a hivatkozott ítéleteknek, mint az ügy érdemében hozott bírói döntéseknek az Alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azokat.

INDOKOLÁS

I.

Tényállás

Az Alaptörvény sérelmével összefüggő ügy lényege szerint az 1990-es években több alkalommal felosztásra került a [redacted] helyrajzi számú, [redacted] területű ingatlan. Az I. és a II. r. felperesi házastársak a [redacted] földkiadó bizottság [redacted] napon

*

kelt, [REDACTED] számú határozata értelmében és a tulajdonostársakkal kötött egyezség alapján [REDACTED] aranykorona értékű termőföld tulajdonjogát szerezték meg a [REDACTED] helyrajzi számú táblából. A hivatkozott határozat ugyanakkor nem utalt arra, hogy a szóban forgó, [REDACTED] aranykorona kataszteri jövedelmű területet a földrészlet milyen művelési ágú, melyik alrészlete terhére kell természetben kialakítani. Az I. és II. rendű felperesek a határozat kézhezvételét követően 1995. októbere és 1996. márciusig terjedő időszakban [REDACTED] hektár [REDACTED] m² területű, [REDACTED] aranykorona értékű nemesnyár és akácerdőt telepítettek a felosztásra kerülő fenti ingatlan egy részére.

A [REDACTED] által készített és [REDACTED] szám alatt záradékolt megosztási vázrajz [REDACTED] évi ingatlan-nyilvántartási átvezetésével a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanból kialakultak a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanok.

A [REDACTED] által készített vázrajz szerint [REDACTED] területű, [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan további megosztásra került 1 [REDACTED] napján [REDACTED] szám alatt záradékolt változási vázrajz alapján, kialakítva ezzel a [REDACTED] szám alatti ingatlanokat. A jogvita szempontjából releváns [REDACTED] helyrajzi számú, [REDACTED] ha területű, [REDACTED] aranykorona kataszteri tiszta jövedelmű szántó művelési ágú, de valójában teljes egészében erdővel betelepített ingatlan tulajdonosai személyenként 1/2 tulajdoni arányú tulajdonosai az VIII. és IX. r. felperesek, valamint a [REDACTED] helyrajzi számú [REDACTED] területű, [REDACTED] aranykorona kataszteri tiszta jövedelmű szántó és erdő művelési ágú, jelenleg teljes egészében erdővel betelepített ingatlan tulajdonosai I-VII. r. és XI-XIII. r. felperesek.

[REDACTED] napján kelt földművelésügyi hivatali határozat alapján [REDACTED] és [REDACTED] tulajdonába került a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan, amely a [REDACTED] szám alatt, [REDACTED] napján záradékolt vázrajz alapján [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanokra került felosztásra. A [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanokra a korábbi I. r. alperes, [REDACTED] tulajdonjoga került bejegyzésre részaránykiadás jogcímén, még [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan [REDACTED] tulajdonában maradt. [REDACTED] a [REDACTED] és [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanokat a [REDACTED] 3. napján kelt adásvételi szerződéssel eladta a II. r. alperes részére, a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlant pedig [REDACTED] vásárolta meg.

Az I. és II. r. felperesek 1998 tavaszán a művelési ág megváltoztatása iránt indított eljárásban megvalósulási tervet készítettek, amely során szembesültek azzal, hogy az általuk erdősített terület határvonala nem egyezik a tulajdonukat képező [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan térképi ábrázolt határvonalával, az átnyúlik a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan területére. Ezt követően a [REDACTED] által készített megvalósulási vázrajz ingatlan-nyilvántartási átvezetésére nem került sor a korábbi I. r. alperes hozzájárulásának hiányában.

Az I. r. és II. r. felperesek kérelemmel fordultak a földhivatalhoz az ingatlannyilvántartás természetbeni állapotnak megfelelően történő kiigazítása érdekében, kérelmüket azonban a földhivatal – megismételt eljárásban - első- és másodfokon is elutasította, valamint a jogerős határozat bírói felülvizsgálata iránt előterjesztett kereset sem volt eredményes, azt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság K.30.546/2007/5. szám alatt hozott ítéletével elutasította.

Felperesek 2008. november 18. napján terjesztették elő keresetüket, mely kereseti kérelmükben az ingatlannyilvántartási térkép kiigazítását kérték oly módon, hogy azok a tényleges birtokviszonyoknak megfelelőek legyenek, azaz, hogy a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan egészének keleti irányba történő eltolására sor kerüljön és ezzel egyúttal a VIII-IX. r. felperesek tulajdont szerezzenek a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan egy részét elfoglaló, általuk telepített erdőn. Arra hivatkoztak, hogy a földkiadó bizottság határozata alapján átvezetésre került munkarészek nem vették figyelembe az I. r. és II. r. felperesek által telepített erdőt, a földhivatal pedig anélkül vezette azt át, hogy meggyőződött volna a vázrajzban foglalt és a természetbeni állapot egyezésének hiányáról. Ez pedig azt eredményezte, hogy az erdő egy része a nyilvántartás szerint a II. r. alperes tulajdonában áll.

A Debreceni Járásbíróság az I. rendű alperes halála után folytatódó perben hozott 31.P.23.642/2003/7. számú ítéletével a keresetet elutasította, ítéletét a másodfokú bíróság pedig helybenhagyta, hangsúlyozva, hogy a földkiadó bizottság eljárását a kiigazítási per bírósága nem vizsgálhatja felül.

A felülvizsgálati eljárásban eljáró Kúria Pfv.I.21.505/2014/5. számú végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Végzése indokolásában rámutatott: a felperesek csak a jogorvoslati határidők lejárta után szembesültek azzal, hogy a természetbeni és a térképi határok nem azonosak és helytállóan hivatkoztak a földhivatal helyszíni ellenőrzési kötelezettségének elmulasztására. A jogosultak egyezségének alapulvételével kialakult természetbeni állapottól nem lehet eltekinteni, az eltéréstől azonban a földhivatal a helyszíni ellenőrzési kötelezettség elmulasztása miatt nem szerzett tudomást.

II.

A bírósági határozatok és azok Alaptörvény-ellenessége

II.1. Az Alaptörvény-ellenes bírósági határozatok

A megismételt eljárásban hozott alábbi bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikkével, ezáltal azok megsemmisítésének van helye az Abtv. 43. § alapján.

*

(A) Az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak

A Debreceni Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 56.P.20.415/2016/64. számon hozott ítéletével elrendelte a térkép kiigazítását a [REDACTED] számú ingatlanok vonatkozásában, a II. rendű alperest pedig ennek tűrésére kötelezte és megkereste a földhivatalt a változás átvezetésére.

A bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az I. és II. rendű felperesek az erdőtelepítési tervtől valóban eltértek a telepítés során, amelyet az akkor még fel nem osztott [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan szántó művelési ágú alrészletére kellett volna korlátozniuk, ezzel szemben azonban átterjeszkedtek a megjelölt ingatlan legelő művelési ágú alrészletére is. Ezzel azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egy olyan természetbeni állapot alakult ki, amelyet nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni a később felosztással keletkezett ingatlanok határvonalainak a megállapításakor. A földhivatal azonban elmulasztotta a helyszínelőzést, így fordulhatott elő, hogy a felperesi erdő egy részét „betérképezték” a II. rendű alperes tulajdonában álló [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanba. A térképészeti hiba kijavítása a földhivatali eljárásokban nem történt meg, a kialakult helyzet azonban sérti az érdekeiket, ezért a felperesek alappal pereltek az ingatlan-nyilvántartás kiigazítása iránt.

Az elsőfokú bíróság annak megállapítása után, hogy a természetben kialakult határvonalak eltérnek a nyilvántartott telekhatároktól, a Kúria fentiekben megjelölt végzésében foglalt iránymutatásnak megfelelően bizonyítást folytatott le az értékkülönbözlet megfizetésére és annak mértékére vonatkozóan. A Kúria álláspontja alapján ugyanis a tényleges használatnak megfelelő telekhatárok kialakítása esetén felmerülhet az értékkülönbözlet fizetésének kötelezettsége, a közös tulajdon természetben történő megosztásának mintájára. Habár a **II. r. alperes a kiigazítás eredményeképpen a jogelődjének hatósági határozattal jutott földterületből [REDACTED] aranykorona tiszta kataszteri jövedelmű legelő művelési ágú területtől esett el, amelynek a szakértői vélemény szerint megállapított forgalmi értéke [REDACTED] Ft, az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy II. rendű alperes terhére felperesi többlethasználat nem áll fenn, így értékkülönbözlet fizetésének sincs helye, mert a térkép kiigazítása a felperesek gazdagodását nem eredményezi.** E körben ismételt utalt a közös tulajdon természetbeni megosztásának szabályaira, amely alapján az értékkülönbözlet megtérítésére akkor kerülhet sor, ha a tulajdonközösség megszüntetésének eredményeképpen valamelyik tulajdonostárs nagyobb értékű ingatlanhoz jut a korábban őt a felosztás előtti ingatlanban megillető tulajdoni hányad értékéhez viszonyítottan. A nyilvánvalóan hosszú ideje fennálló természetbeni állapot térképezése, az ingatlan-nyilvántartás térképének ilyen tartalommal

történő kiigazítása a felperesek oldalán gazdagodást nem eredményezett, a II. r. alperes oldalán bekövetkezett értékcsökkenés a felpereseken kívül álló okra vezethető vissza.

(B) A másodfokú bíróság ítéltének alapvetése

A fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság 2.Pf.20.164/2019/5. szám alatt hozott helybenhagyó ítélete indokai között pontosította a döntés alapjául szolgáló jogszabályhely megjelölését, kiemelve, hogy a felperesek keresete az ingatlannyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 62. § (1) bekezdésének d) pontja és (2) bekezdése alapján volt megalapozott, egyebekben egyetértett az elsőfokú bíróság indokaival. Rámutatott, hogy a hatályon kívül helyező végzésében a Kúria állást foglalt a jogalapról, a földhivatal mulasztása közigazgatási eljárásban nem volt orvosolható. Mindezek ismeretében az elsőfokú bíróság a határvonalakat helytállóan tisztázta a természetbeni állapot figyelembevételével, és annak megfelelően, az irányadó jogszabályi rendelkezésekre tekintettel határozott a térképi határvonalak kiigazításáról.

(C) A Kúria felülvizsgálat tárgyában hozott ítéletének alapvetése

A Kúria Pfv.I.21.044/20119/12. számon hozott ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria kiemelte, hogy a bíróságok helytállóan tulajdonítottak jelentőséget annak, hogy az I. r és II. r. felperesek tulajdonszerzése a Fkbtv. aranykorona értéket és helyrajzi számot tartalmazó határozatán, valamint a jogosultak egyezségén alapult és ennek megfelelően, helyesen vették figyelembe az esetleges felperesi túlhasználat megítélésekor is a hatósági határozatban foglalt aranykorona értéket. Ez alapján pedig helyesen került levonásra az a következtetés, hogy a felperesek vonatkozásában túlhasználat nem áll fent, amely azonban nem jelenti a felperesi érdeksérelem hiányát is, amely ugyanis abban áll, hogy mindezt az ingatlannyilvántartás nem tükrözi vissza. Az I. r. és II. r. felpereseket megillető területet tévesen a II. r. alperes ingatlanához tartozóként tartalmazza az ingatlannyilvántartás. **A kiigazítás nem tulajdonszerzési jogcím, ezért a sikeres perlés eredménye sem lehet az, hogy az I-II. rendű felperesek többlettulajdonhoz jutnak.** Az ingatlannyilvántartási típusváltásból adódik ugyanakkor, hogy aranykorona-alapú alapú számítással kell megállapítani a felek tulajdonjogának terjedelmét, ez pedig – az aggálytalan szakvélemény alapján – kizárta a felperesi tulajdonjogot meghaladó használatot: a kiigazítással a bíróságok a telekhatárt a felpereseket megillető tulajdonjog terjedelméhez igazították, tulajdonjogot a felperesek javára nem „keletkeztettek”. Utalt továbbá a Kúria arra, hogy az ingatlannyilvántartás az úgynevezett kataszteri adatok tekintetében (alapterület, művelési ág stb.) nem közhiteles, azaz a közhitelességet védő garanciák sem zárják ki az ingatlannyilvántartási térkép keresetnek megfelelő kiigazítását.

II.2. Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

*

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség részében foglalt XIII. cikk (1) és (2) bekezdése rögzíti a tulajdonhoz való jogot, kimondva, hogy „mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Nem kizárólag Alaptörvényünk, hanem a nemzetközi dokumentumok közül is szinte valamennyi kitér a tulajdonhoz való jogra, mint alapvető jogra. Említhető az ENSZ deklarációja, amely egyértelműen kimondja azt, hogy a tulajdonától senkit nem lehet megfosztani. Hasonló követelményeket rögzít az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez fűzött Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke, amely szerint minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke is egyértelműen kimondja, hogy tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett.

Az Alaptörvény a tulajdonhoz való alapjogként biztosítja tehát a megszerzett tulajdonjog védelmét az elvonás ellen, amelyet a jogalkotásnak, valamint a jogalkalmazásnak is tiszteletben kell tartania¹.

A II. r. alperes a [REDACTED] külterület [REDACTED] helyrajzi számú, összesen [REDACTED] területű, [REDACTED] aranykorona értékű, erdő megnevezésű földingatlan tulajdonjogát, valamint [REDACTED] helyrajzi számú, [REDACTED] m² területű, [REDACTED] aranykorona értékű, legelő megnevezésű ingatlan tulajdonjogát szerezte meg a per korábbi I. r. alperesétől, [REDACTED] napján adásvétel jogcímén, amely 2008. július 23. napján a az ingatlan-nyilvántartásba is bejegyzésre került a Körzeti Földhivatal által.

A Kúria ítéletében hangsúlyozta, hogy az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége kizárólag a bejegyzett jogokhoz, és a feljegyzett tényekhez fűződhet, így a II. r. alperes nem hivatkozhat arra, hogy a tulajdonjogát mekkora, egyébként az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett területre vonatkoztatja. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.238/2007/3. számon hozott ítélete ezzel összhangban emelte ki, hogy az ingatlan térmértéke az ingatlan adataira tartozó kérdés, ami nem közhiteles. Az ingatlanügyi hatóság a felmérési, térképezési vagy területszámítási hiba kijavítása során az eljárásával nem tulajdonjogot von el, hanem az ingatlan nem közhiteles adatát helyesbíti. Álláspontunk ez hibás következtetés. Habár a tulajdoni lap szempontjából az ingatlanra vonatkozó dologi adatok nem minősülnek közhitelesnek, a hatályban volt földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 12. § (3) bekezdése alapján és figyelemmel a 10. §

¹ 64/1193. (XII.22.) AB határozat, {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, 3195/2016. (X.11.) AB határozat

(1) bekezdésére az ingatlan-nyilvántartási térkép többek között a telekhatárra vonatkozó adatokat közhitelesen tanúsítja. A II. r. alperes ezen telekhatárok fennállásában bízva, jóhiszeműen és ellenérték fejében szerezte meg a fenti ingatlanok tulajdonjogát, **a földhivatal tévedése pedig nem eredményezhet jogvesztést.** Ahogyan arra BH 1981/196. számon hozott eseti döntés is utal a tulajdonjog bejegyzése mindig meghatározott nagyságú és területileg körül határolt földrésztletre vonatkozik, az ingatlan-nyilvántartás szerkesztése önmagában nem eredményezhet tulajdonjogi változást. Ezért a jogvitában azt kellett volna vizsgálni, hogy ki szerezte meg a vitás területsáv tulajdonjogát. Hiszen, ahogyan arra a Kúria fentiekben megjelölt ítélete is utal, a kiigazítás nem tulajdonszerzési jogcím, ezért a sikeres perlés eredménye sem lehet az, hogy az I-II. rendű felperesek többlettulajdonhoz jutnak.

Álláspontunk alapján azzal, hogy az ügyben eljáró elsőfokú bíróság elrendelte [REDACTED] [REDACTED] számú ingatlanok vonatkozásában a telekhatárok kiigazítását a II. r. alperes jóhiszeműen és ellenérték fejében szerzett tulajdonjogát vonta el részben. Hibásan állapította meg ugyanis, hogy a telekhatárok keleti irányba történő eltolásával a felperesek oldalán ezáltal vagyoni előny nem keletkezik. [REDACTED] VIII. r. felperes és [REDACTED] IX. r. felperes területe [REDACTED] m², [REDACTED] aranykorona értékű földterülettel, a [REDACTED] pedig csaknem [REDACTED] aranykorona tiszta kataszteri jövedelmű területtel gazdagodott a II. r. alperes tulajdonát képező földterületekből.

Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlata szerint a tulajdonkorlátozás három válfaja különíthető el. Az első, a tulajdon elvétele (pl. az államosítás, kisajátítás) ezek közül a legsúlyosabb. A második csoportba a tulajdon használatát szabályozó rendelkezések, illetve a tulajdon terhelő közterhek fizetésére vonatkozó szabályok tartoznak. A harmadik csoportot azok az állami beavatkozások képezik, melyek nem sorolhatók az előző két csoportba, **nem szüntetik meg teljes mértékben a tulajdonosnak a dologhoz fűződő jogosítványait, de mégis lényeges – akár a kisajátításhoz mérhető – módon érintik a tulajdon tárgyát, korlátozzák (pl. gyengítik) a tulajdonos jogait.**²

Az Alkotmánybíróság az 35/2005. (IX. 29.) AB határozatának indokolása is egyértelműen rögzíti, hogy a teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás követelménye a tulajdonhoz való jog védelmének egyik (tehát nem kizárólagos) alkotmányi biztosítója.

Megállapítható tehát, hogy az alapügyben eljáró bíróságok jogerős ítéletükkel – törvényi felhatalmazottság nélkül – korlátozták a II. r. alperes tulajdonhoz való jogát, annak egy részét, 2 ha 4275 m² mértékben elvonták ingatlan-nyilvántartási térkép kiigazítása jogcímen. Tették ezt anélkül, hogy erre bármiféle törvényi előírás feljogosította volna az első és másodfokon eljáró bíróságokat és a II. r. alperes részére bármiféle kártalanítást állapítottak volna meg tulajdonjoga, mint alapvető

² 20/2014. (VII.3.) AB határozat

alkotmányos alapjoga sérelmére tekintettel, mindemellett II. r. alperes ingatlannyilvántartásban bízva jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértették.

A jogerős bírósági ítélet a fentiekben előadottak alapján a II. r. alperes tulajdonjogának, mint alkotmányos alapjogának sérelmét jelenti, az ügyben eljáró első és másodfokú bíróságok a tulajdonhoz való jog, mint alkotmányos alapjog elvét súlyosan megsértették akkor, amikor az ingatlannyilvántartási térkép kiigazítását elrendelve a felperesek kereseti kérelmében foglaltaknak helyt adott és ezzel lényegében a felperesek ingatlanának területét növelte a II. r. alperes kárára.

III.

Egyéb eljárásjogi feltételek

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

III.1. Személyes érintettség

A II. r. alperes 2008. július 18. napjától kizárólagos tulajdonosa a [REDACTED] számú ingatlanoknak. A Debreceni Járásbíróság fellebbezési, majd felülvizsgálati eljárás során helyben hagyott ítéletével elrendelte a térkép kiigazítását a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] számú ingatlanok vonatkozásában, a II. rendű alperest pedig ennek tűrésére kötelezte. Tekintettel arra, hogy a kiigazítás következtében a II. r. alperes tulajdonában álló földterület nagysága ezáltal [REDACTED] m²-rel csökkent, így az ügyben való személyes érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

III.2. A további jogorvoslatok kizártsága

A Kúria előtt Pfv.I.21.044/2019. számon folyamatban volt felülvizsgálati eljárás 2020. június 30. napján hozott ítélettel lezárult, tekintettel arra pedig, hogy a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a Kúria által hozott ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye, így [REDACTED] II. r. alperes további jogorvoslattal nem tud élni. Az ügyben más eljárás (perújítás, jogorvoslat a törvényesség érdekében, felülvizsgálat stb.) nincs folyamatban.

III.3. A határidő megtartottsága

A Kúria Pfv.I.21.044/2019/12. számon hozott ítélete 2020. szeptember 7. napján került kézbesítésre, amelyre figyelemmel az Abtv. 30. § (1) bekezdése által előírt 60 napos határidő megtartottnak minősül.

III.4. Nyilatkozat a személyes adatok nyilvánosságra hozataláról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel, [REDACTED] II. r. alperes nyilatkozik arról, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben kifejtettek alapján fogadja be az alkotmányjogi panaszt, és az indítványnak megfelelően döntsön.

Budapest, 2020. november 3.

Tisztelettel:

[REDACTED] II.r. alperes

képv.:

DR. BICZÓ LÁSZLÓ

[REDACTED]
ü g y v é d

Mellékletek:

1/F/1. Ügyvédi meghatalmazás

1/F/2. Debreceni Járásbíróság 31.P.23.642/2013/7. számon hozott ítélete

1/F/3. Debreceni Törvényszék 2.Pf.20.532/2014/3. számon hozott ítélete

1/F/4. Kúria Pfv.I.21.505/2014/5. szám alatt hozott ítélete

1/F/5. Debreceni Járásbíróság 56.P.20.415/2016/64. számon hozott ítélete

1/F/6. Debreceni Törvényszék 2.Pf.20.164/2019/5. szám alatt hozott ítélete

1/F/7. Kúria Pfv.I.21.044/20119/12. számon hozott ítélete (kézhezvétel időpontja: 2020. szeptember 7.)

